

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ærumnæ D. N. Jesu Christi

Thomé <de Jesus>

Monachii, 1676

Exercitium ad erectionem Crucis, & Cruce jam erecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45834)

EXERCITIUM

Ad erectionem Crucis.

I.

Aperi, bone JESU, meos oculos, illumina meum intellectum, *In corde*
 emolli animam meam igne amoris tui hâc horâ, ut sentiam *sentiam te*
 in me crudeles dolores, & ingens tormentum, quo te nunc affi- *dolorem,*
 ciunt, crucem elevando in altum. Cùm hæc, Domine, patiaris *quem Do-*
 pro me, fac ut sentiam in corde meo dolorem, quem pateris pen- *minus in*
 dens à tribus clavis, luxatis omnibus membris tui sanctissimi cor- *corpore per-*
 poris. Fac, Domine, ut anima mea sentiat cum dolore crudeli- *subit.*
 tatem & clamores, quibus reelevant; ictus, quibus crucem fir-
 mant, ac stabiliunt: quibus omnibus renoyantur & augmentur
 tui dolores intensissimi, in omnibus juncturis, nervis & ossibus
 omnium partium corporis, quibus simul torqueris. Et tu imma-
 culate Agnelle, suffers omnia, nihil dicendo, recusando, lamen-
 tando, vel reluctando.

Cruce jam erecta.

II. Adoro te, Fili DEI vivi, Deus cordis mei, & amor
 animæ meæ! adoro te, Gloria justorum, & Corona beatorum!
 adoro te, Thesauræ omnium supernorum bonorum! adoro te,
 Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, pro me affixus in hæc cruce!
 adoro te, Arbor veræ vitæ, plena fructibus gratiæ & gloriæ, in *In eo inven-*
 Domino isto reclusis! Hic adoro prostratus coram te, & agno- *nitur quid-*
 sco te pro unica spe mea, in quo habeo, quidquid possum deside- *quid desi-*
 rare. Si me experiar pauperem, tu pro me satis es dives; si pec- *derari pos-*
 catorem, tu es Redemptor: si captivum, tu me liberas: si miserum, *test,*
 tu es misericors: si tepidum, tu ardes amore. In omni mea ne-
 cessitate invenio te, bone JESU, plenum remedio & voluntate
 succurrendi mihi in omnibus rebus. Amote, Deus animæ meæ,
 ac desidero te multò magis amare.

III. O si ex oculis meis fierent lampades, è sanguine meo
 oleum, è nervis & venis lychnus, ac totus amore tuo arderem
 intus & foris! parùm id esset pro eo, quod tibi debeo, videre me
 tecum

R. r. 2

tecum

*Triumphat
Amor.*

tecum crucifixum : & quia talis non sum , utinam velis , mi bone Jesu , videre me totum accensum tuo amore ! ô amor ! qui sic triumphasti divinum Agnellum , & fecisti in eo , quidquid voluisti ! Nunc magnus es , nunc contentus , nunc triumphas , quia tenes eum in dolore , ardore , amore . Adoro te , Amor divine , infinite , æterne , supreme , dives , potens , pulcher , affluens omnibus bonis ! combure me vi tuâ , & transforma in hunc Dominum . Adoro te , dulcis Jesu , suspensum in alto , plenum divinis operibus ! Non es tam sublimis , Domine mi , ut subito possis fugere in cælum , ac subtrahi oculis nostris : neque tam humilis , ut aliquid è terra possis attingere ; quia tecum habes unicam divinitatem tuam , & immolas corpus tuum pro me . Divina tua Virtus affert cruci omnia bona cælestia , & penetrat usque ad inferos , ibique finem facit expectationi & exilio tam longo justorum , te expectantium , ut eos tecum perducas in gloriam . Ibi exerces iudicium , & condemnas inimicos tuos : aperis portas cæli , ignoscis peccatoribus , eos reconcilians Deo . Ibi congregas filios , quos habes dispersos in mundo ; laceras sententiam mortis æternæ contra genus humanum ; sanctificas ærumnas hominum , & facis , ut sint via certa ad gloriam : inflammas corda , illuminas tenebras ac cæcitatem mundi , ac te , ô thesaure gloriæ , præbes omnibus , qui te volunt , & quantum volunt , & eo modo , quo te indigent .

*Iesus aliàs
ignotus , in
Cruce ab
omnibus
cognosci
voluit ,*

IV. O Vita animæ meæ , quænam hæc est insolita mutatio ? quid hodie te faciunt ? natus es velut in secreto , visus & adoratus à paucis pastoribus , ac tribus Regibus : agnitus in templo solum à duobus , vel tribus justis : triginta annis ignotus fuisti , tribus ab unâ civitate ibas in aliam , resuscitatus velut in occulto paucis apparuisti , nec diu ; ad cælum ascendisti in oculis paucorum , neque diu duravit aspectus gloriæ , ad quam ascendisti : sed affixum cruci te video in alto , publicè , in monte , ipso meridie , tempore Paschatis , ad quod frequentes convenerant undique , inter latrones , brachiis expansis , plenum dolore & amore . Benedicaris , Domine , lauderis & glorificeris in æternum à cordibus omnium , & ab omnibus creaturis ! Omnia opera tua finem habent , omnia absolvisti ; sed à cruce separari non vis : non agis de
testa-

*Ab ea agrè
separatus ,*

testamento, neque de sepultura; nihil aliud cogitas, quàm pati, dolere, amare; & hoc vis nos docere. Hic vis aequè cognosci ab omnibus absque discrimine, neque vis ut imitentur te in honore & gloria, sed in cruce; & in hac vis adorari, laudari, amari.

V. O Deus cordis mei, tam dives, tam liberalis, tam largus, tam pulcher! quis te amor hominum cepit? quid invenisti in nobis, ut sic nos amares? si ex me iudicium formare deberem de aliis, multas invenio causas, cur nos horreas; non enim amavite toto corde, cum tu id solus merearis ab hac anima. Non te quasi desiderio vivo tibi placendi, ac serviendi totis viribus; sæpe te offendi, non obediendo legibus tuis; vixi ad libitum carnis meæ; feci voluntatem inimicorum tuorum; semper fugi pati pro te, ac tecum; semper tepidus fui in spiritualibus rebus, semper promptus & alacer ad terrenas; ignarus cælestium, negligens & languidus in servitio tuo, diligens in propriis oblectamentis. Talis ergo cum sim, ac multò peior, quàm possim dicere, quid invenisti in me, ut me sic amares? ô amor sine mensura, sine lege, ^{Solo amore} sine ratione, plus quàm amans & urens; quia divinus es, ideo me ^{pro nobis} sic amas, & quia vidisti me ita corruptum, & expertem omnis ^{mortuum,} alterius remedii. Ut mihi medearis, te crucifigis; ut me salves, te immolas; ut me mutes, has tantas mutationes in te suscipis. O divine amor, quid poterò dare in satisfactionem pro tam excessivâ Charitate? te ipsum, qui es infinitus, do tibi pro me; quia nihil video, quod plenè tibi possit placere, nisi te ipsum, cui me uniendo totum offero tibi. Peccata & miseras, quæ sunt propriæ facultates meæ, abjicio ad pedes crucis istius; corpus & animam, quæ mihi dedisti, in manus tuas repono sicut sunt, & injicio in hunc ignem, quo pro me, mi bone Jesu, consumeris.

VI. Recordare, dulcissime Jesu, quòd mihi promiseris, te, cum exaltatus fueris à terra, omnia tracturum ad te ipsum. Quamvis ergo per mea peccata peior sim nihilo, non ideo desino esse creatura tua, & opus manuum tuarum: & quia te, ^{Fiducia} Domine mi, pendentem in cruce habeo pro pignore omnium ^{peccatorum,} bonorum, quæ promissisti; sic tu pro pignore, quòd omnes simus peccatores, indigentes tuâ misericordiâ, habes duos latrones, in

quorum medio pendes. Cùm itaque, Domine, jam omnia trahas ad te, fac ut ego non sim extra numerum eorum: trahè me ad te, Deus meus: conjunge me tibi, & muta me totum in te. Triumphame, Domine, sicut amor te triumphat; monstra gloriam potentia tuæ, ac thesauros misericordia tuæ, transformando me totum in te crucifixum. O Jesu, Domine animæ meæ! da mihi, ut solus tu regnes & vivas in ea; & ego vivam crucifixus in te: lucrum meum sit, mori pro te, & in te vivere sit vita mea. Non discedas à corde meo, nec discedat unquam à te cor meum, nec desiderium meum, nec amor meus. Hoc momento, quoad me, desinant omnia; & solus tu, Jesu mi crucifixe, maneas mecum; quia tu es amor animæ meæ, vita omnis mortis meæ; unicum bonum meum, omnis felicitas mea, Jesu. O amor! ô Jesu! ô mi crucifixe Jesu! nescio loqui, nec petere aliud; omnia quoad me desinant; solus tu, Domine, loquere, vive, regna, posside, ure, combure cor meum; quia sum, & ero post semper tuus, ô Gloria mea, ô spes mea, ô mi crucifixe, & vere amice Jesu!

Tota felicitas suorum

ÆRUMNA XLIV.

Mora Christi in Cruce.

I.

Quantum Redemptori doluerit lenta mors.

Maxima, plurima, & incompatibilia sunt, quæ Dominus noster Jesus Christus pertulit in cruce, dum in ea pependit. Unum è præcipuis fuit, quòd lentè cogere-
retur mori, & aliquot horis morari in illis doloribus; quibus etsi potuisset extingui celerius, quia totus debilis, exanguis, & exhaustis viribus in eam suffixus est, ac tormenta fuerunt intolerabilia; sustentavit tamen humanitatem v̄ Deitatis, ne moreretur antè, quàm pertulisset, quidquid pati decreverat. Atque ut inter illa nihil habuit refrigerii, sic dilatio mortis immensum creavit ei dolorem. Nam si caput acclinaret cruci, altiùs penetrabant spinæ coronæ: si nusquam acclinaret, multò magis sentiebat dolorem, quem acclinatio lenire potuit, si absque spinis fuisset: si caput inclinaret, videbat multa, quæ contristarent, mœrorem amicorum inimi-